

ČESKÁ REPUBLIKA

ÚŘAD RADY pro rozhlasové a televizní vysílání	
DOŠLO DNE	22-08-2008
Počet listů:	2
Číslo jednací:	5382

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Ryby, CSc. a soudkyň Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Ludmily Sandnerové v právní věci žalobkyně: **Česká televize**, se sídlem Praha 4, Kavčí hory, proti žalované **Radě pro rozhlasové a televizní vysílání**, Praha 2, Škrétkova 44/6, o přezkum rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání č. j. dzu/467/07 (sp. zn. 2006/850/Kov/Čes), přijatého dne 20.12.2006 a vyhotoveného dne 5.1.2007, t a k t o:

- I. **Rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání č.j. dzu/467/07 (sp. zn. 2006/850/Kov/Čes), přijaté dne 20.12.2006 a vyhotovené dne 5.1.2007, se z r u š u j e a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaná je povinna do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 5000,- Kč.**

Odůvodnění

Žalobkyně se domáhá zrušení rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, uvedeného v záhlaví a výroku (dále „RRTV“ a „rozhodnutí RRTV“), kterým byla České televizi uložena podle ust. § 60 odst.1 písm. b) zákona č.231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vysílání“), pokuta ve výši 50 000,- Kč za porušení povinnosti poskytovat objektivní a vyvážené informace nezbytné pro svobodné vytváření názorů, stanovené v § 31 odst.2 zákona o vysílání. Zároveň navrhuje vrácení věci žalované zpět k dalšímu řízení.

K porušení uvedené povinnosti došlo podle rozhodnutí RRTV dne 24.8.2006 tím, že v čase od 19.15 hod. na programu ČT 1 odvysílala žalobkyně v rámci pořadu události reportáž o politických vyjednáváních parlamentních stran. Do pořadu Události byla jako první zařazena reportáž informující o nečekaně zahájených koaličních jednáních mezi ČSSD a KDU-ČSL. Moderátorka mimo jiné uvedla, že zelení svůj postoj nezměnili, podpora komunistů je pro ně nepřijatelná a kromě toho říkají, že Paroubek jedná protiústavně. Po následující pasáži bylo do příspěvku vloženo vyjádření předsedy Strany zelených Martina Bursíka, na něž reportérka navázala mimo jiné slovy, že Zelení na svém postoji trvají a na dalším místě že Paroubkův postup označili za protiústavní. Podle rozhodnutí RRTV

je v zájmu zachování objektivitě svévolná interpretace výpovědi reportérkou, která by změnila celkový význam interpretované výpovědi, nepřipustná. Zatímco předseda Strany zelených M. Bursík podle oficiální zprávy ČTK uvedl, že jednání mezi sociálními a křesťanskými demokraty jsou mimo ústavní rámec, reportérka jeho slova interpretovala tak, že M. Bursík označil Paroubkův postup za protiústavní. Reportérka tak subjektivně interpretovala výpověď M. Bursíka, v důsledku čehož diváci získali fakticky nesprávnou informaci. Obsahová odlišnost obou termínů, tedy termínu „protiústavní“ a „mimoústavní“ je podle RRTV naprosto zřejmá. Česká televize tak v rámci předmětné reportáže neposkytla objektivní a vyvážené informace, nezbytné pro svobodné vytváření názorů, a tím porušila ust. § 31 odst.2 zákona o vysílání. S poukazem na to, že Česká televize byla na porušení tohoto ustanovení již v minulém období nejenom upozorněna, ale i za ně několikrát sankcionována, přistoupila RRTV k uložení pokuty a nikoli k opětovnému vydání upozornění podle § 59 odst.1 zákona o vysílání. při rozhodování o výši pokuty RRTV zohlednila, že jde o provozovatele s celoplošnou působností a předmětný pořad byl zpravodajským pořadem vysílaným v hlavním vysílacím čase. Vzhledem k tomu, že z celkového rozsahu reportáže bylo pochybení spatřeno pouze v záměně slovního spojení, RRTV rozhodla o uložení pokuty při dolní hranici sazby stanovené zákonem.

Žalobkyně má za to, že byla zkrácena na svých právech rozhodnutím RRTV, neboť věc nebyla podle jejího názoru správně posouzena a zákon v daném případě nebyl porušen. Pokud jde o tvrzenou záměnu přívlastků „mimoústavní“ za „protiústavní“, běží podle žalobkyně o průvodní znak těžce srozumitelného, účelového a v zásadě chybného vyjadřování některých politiků. Je pak povinností sdělovacích prostředků hledat pravé významy jejich slov. Měl-li by mít přívlastek „mimoústavní“ jiný význam než „protiústavní“, byl by podle žalobkyně z politického a zejména právního hlediska irelevantní. Podle žalobkyně každé jednání ústavních činitelů lze označit za ústavou dovolené, anebo ústavou zakázané (tj. protiústavní) obdobně, jako tomu je u každého jednání libovolného právního subjektu ve vztahu k právnímu řádu. Jestliže Ústava patří do oboru veřejného práva a čl.2 odst.3 Ústavy stanoví, že státní moc lze uplatňovat jen v případech, mezích a způsoby, které stanoví zákon, potom slova pana Bursíka o mimoústavním jednání nelze podle žalobkyně z hlediska občanům srozumitelné řeči jinak, než jak uvedla reportérka. Pokud sdělovací prostředky budou hovořit vyprázdněným jazykem bez obsahu, přestanou diváci rozumět informacím, které jsou jim sdělovány.

Ve vyjádření k žalobě navrhla žalovaná RRTV její zamítnutí a zopakovala svůj právní závěr k odvysílané reportáži tak, jak vyplývá z napadeného rozhodnutí RRTV. Zdůraznila, že v přímém vystoupení p. Bursíka, zařazeném do reportážního příspěvku, nezazněl ani jeden ze sledovaných výrazů (mimoústavní či protiústavní), a proto z hlediska vytvoření si svobodného názoru byla pro diváka určující pouze interpretace reportérky, v rámci níž zazněl pojem „protiústavní“. Reportérka tak subjektivně interpretovala výpověď p. Bursíka, v důsledku čehož diváci získali fakticky nesprávnou informaci. Žalovaná RRTV trvá na tom, že reportáž nebyla vzhledem k záměně uvedených termínů objektivní s tím, že povinností sdělovacích prostředků je hledat pravé významy slov politiků, avšak v případě termínů „mimoústavnost“ a „protiústavnost“ se nejedná o synonyma a jejich svévolná záměna byla vážnou chybou. Jestliže p. Bursík ve svém vyjádření dle ČTK použil slovní spojení „mimo ústavní rámec“, měla být i následná interpretace prezentována v tomto významu. Pokud se žalobkyně domnívá, že použití termínu „mimoústavní“ by mohlo být pro diváka nesrozumitelné, bylo v jejích možnostech tento termín divákům objasnit. Reportáží byla fakticky divákům poskytnuta nesmyslná informace o tom, že koaliční jednání bez pověření prezidenta jsou proti ústavě.

K vyjádření přiložila RRTV spisovou dokumentaci včetně zvukového a obrazového záznamu pořadu k případnému důkazu. Ze spisové dokumentace vyplývá, že sankční řízení bylo zahájeno z moci úřední a obsah odvysílaného pořadu přezkoumal analytický odbor Úřadu RRTV po vyjádření žalobce.

Při jednání Městského soudu v Praze (dále „Městský soud“) účastníci řízení setrvali na svých stanoviscích vyplývajících ze žaloby, napadeného rozhodnutí a vyjádření žalované RRTV k žalobě. Nad jejich rámec žalovaná poukázala na to, že ve zpravodajství došlo k záměně pojmů „protiústavní“ a „mimoústavní“, které jsou obsahově odlišné a redaktorka tak zaměnila charakter sdělení předsedy

Strany zelených M. Bursíka, ačkoli v možnostech České televize bylo vhodně objasnit termín „mimoústavní“. S ohledem na vyčerpávající popis pořadu v odůvodnění napadeného rozhodnutí RRTV, jehož obsahová stránka není mezi účastníky řízení spornou, nebyl shledán důvod k doplnění dokazování ani o promítnutí zvukového a obrazového záznamu předmětného zpravodajského pořadu.

Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí RRTV a rozsudkem ze dne 23.4.2007 č.j. 10 Ca 35/2007-34 žalobu zamítl jako nedůvodnou. Dospěl k závěru, že RRTV jednání žalobkyně spočívající v odvysílání reportáže posoudila po skutkové i právní stránce v souladu se zákonem, když dospěla k závěru, že odvysílaná reportáž neměla znaky objektivní a vyvážené informace, a že přesvědčivě zdůvodnila i úvahu vedoucí k rozhodnutí o výši pokuty uložené při dolní hranici zákonného rozmezí. Zákonodárce podle Městského soudu klade na objektivnost televizního vysílání veřejnoprávního provozovatele důraznější požadavek a na rozdíl od komerčních televizí mu ukládá, aby přispíval svým vysíláním k právnímu vědomí obyvatel České republiky. S právním výkladem žalobkyně o existenci buď zákonného, anebo protizákonného jednání, v ústavní rovině pak jen ústavního, anebo protiústavního jednání, se Městský soud neztotožnil. Výrazy „mimoústavní“ a „protiústavní“ nepovažoval za synonyma, a proto měl za to, že je nelze v reportáži, která má být objektivní a vyvážená, zaměňovat.

Ke kasační stížnosti podané žalobkyní Nejvyšší správní soud (dále „NSS“) zrušil – rozsudkem ze dne 19.6.2008 č.j. 7 As 20/2007-61 – rozsudek Městského soudu o zamítnutí žaloby a věc mu vrátil k dalšímu řízení z důvodu, že rozhodnutí RRTV je nepřezkoumatelné, a Městský soud proto pochybil, když toto správní rozhodnutí věcně přezkoumal. Podle NSS je třeba naplnění zákonného požadavku objektivity a vyváženosti poskytovaných informací zkoumat ve vztahu k té části vysílání, která tvoří samostatný, a od ostatních částí vysílání oddělitelný, celek zabývající se určitým tématem. Z výše uvedeného vyplývá nejen povinnost provozovatele televizního vysílání odvysílat relevantní informace v rámci takto vymezené části vysílání, ale i povinnost RRTV zabývat se při hodnocení objektivity a vyváženosti odvysílaných informací předmětnou částí vysílání komplexně. Proto nelze podle NSS vytrhávat jednotlivé odvysílané informace, komentáře či vyjádření z celkového kontextu a samostatně je z hlediska objektivity a vyváženosti hodnotit, aniž by byl takový postup RRTV odůvodněn a aniž by se RRTV vypořádala s dalšími, pro posouzení objektivity a vyváženosti vysílání relevantními okolnostmi, jako např. s tím, co bylo hlavním tématem předmětné části vysílání, nakolik byla daná informace (vyjádření) v dané části vysílání zvýrazněna či naopak potlačena, jaký časový prostor je dané informaci ve vztahu k celkové délce předmětné části vysílání věnován atd. RRTV sice ve svém rozhodnutí uvedla, že „Vzhledem k tomu, že z celkového rozsahu předmětné reportáže bylo pochybení spatřeno pouze v záměně slovního spojení, RRTV rozhodla o uložení pokuty při dolní hranici sazby stanovené zákonem.“, avšak podle NSS měla RRTV tuto skutečnost zohlednit již při posuzování toho, zda vůbec došlo k porušení zákona, a ne až při stanovení konkrétní výše pokuty. V této souvislosti považoval NSS za potřebné poukázat na to, že předmětná reportáž byla odvysílána v rámci hlavního zpravodajského pořadu České televize, ve kterém je dán každému tématu poměrně malý časový prostor a kde cílem jednotlivých příspěvků je poskytnout základní informace k danému tématu a nikoli jeho podrobný a důkladný rozbor. Určitá míra zjednodušení (zkratkovitosti) je tedy v pořadu tohoto typu nutná a tolerovatelná. Podle NSS v daném případě RRTV pochybila, neboť v podstatě k samostatnému přezkoumání vyčlenila Českou televizi dvakrát užitý termín „protiústavní“, aniž by jakkoli zohlednila celkový kontext reportáže, její hlavní sdělení a téma, a poté dospěla k závěru, že pouhým užitím tohoto termínu Česká televize porušila zákon. NSS zdůraznil, že veškerá činnost veřejné správy, včetně správního trestání jako součásti jejího výkonu, je vázána zásadou zákonnosti. Čl.2 odst.3 Ústavy stanoví, že státní moc slouží všem občanům a lze ji uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon. Obdobně čl.2 odst.2 Listiny stanoví, že státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví. Princip zákonnosti, zakotvený v citovaných ustanoveních, znamená, že všechny orgány státu, tj. orgány moci zákonodárné, soudní, výkonné, jakož i jiné státní orgány, resp. ústavní činitelé a úřední osoby, které jménem státu státní moc za příslušný orgán státu vykonávají, se při jejím výkonu musí řídit zákonem. Mohou tedy jednat toliko tak, jak jim to zákon umožňuje, nesmí činit nic, co jim zákon nedovoluje. V rozporu se zásadou zákonnosti by pak byl podle rozsudku NSS stav, kdy by spravovaný subjekt odpovídal za jakékoli i sebenepatrnější porušení právních povinností, s tím, že postih zcela

bagatelních případů navíc odporuje principu právní jistoty, tj. požadavku, že spravovaný subjekt si má být předem vědom, jaká protiprávní jednání jsou trestná.

Právním názorem vysloveným v rozsudku NSS, kterým byl zrušen rozsudek Městského soudu o zamítnutí žaloby, je Městský soud v dalším řízení vázán (§ 110 odst.3 s.ř.s.). Městský soud proto odkazuje na důvody nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí RRTV, vyslovené v rozsudku NSS, a pro vady správního řízení napadené rozhodnutí RRTV ruší a věc vrací žalované RRTV k dalšímu řízení (§ 76 odst.1 písm. a/, § 78 odst.4 s.ř.s.), v němž bude RRTV vázána právním názorem vysloveným NSS a Městským soudem (§ 78 odst.5 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o skutečnost, že žalobkyně byla v řízení (včetně řízení o kasační stížnosti) plně úspěšná a že požádala o přiznání náhrady nákladů řízení ve výši zaplaceného soudního poplatku (§ 60 odst.1 věta první s.ř.s.). Soudní poplatek žalobkyně zaplatila v řízení za žalobu a kasační stížnost.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku není opravný prostředek přípustný. To neplatí, je-li jako důvod opravného prostředku – kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu (§ 104 odst.3 písm. a/ s.ř.s.). V takovém případě může účastník řízení podat kasační stížnost proti rozsudku u Městského soudu v Praze do dvou týdnů po jeho doručení, a to za podmínky, že je zastoupen advokátem, nemá-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je vyžadováno pro výkon advokacie. O kasační stížnosti pak rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V Praze dne 20.8.2008

JUDr. Jan Ryba, CSc. v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
I.Vodehnalová

